സംഗമയുഗത്തിനുള്ള(ധര്‍മ്മയുഗം) വിശേഷ വരദാനമാണ് - ബ്രാഹ്മണരുടെ കയറുന്ന കലയിലൂടെയാണ് സര്‍വ്വരുടെയും നന്മ.

എല്ലാവരും സമയത്തിനനുസരിച്ച് സ്വയത്തെ കയറുന്ന കലയില്‍ ഓരോ സെക്കന്റ് അഥവാ സങ്കല്പത്തില്‍ അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? കാരണം ഇത് എല്ലാവര്‍ക്കും തന്നെ അറിയാം ഈ ചെറിയൊരു സംഗമയുഗം തന്നെ കയറുന്ന കലയുടേതാണ്. ഈ യുഗത്തിന് അഥവാ സമയത്തിന് ഡ്രാമാ അനുസരിച്ച് വരദാനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട് - ബ്രാഹ്മണരുടെ കയറുന്ന കലയിലൂടെ എല്ലാവരുടെയും നന്മയുമണ്ടാകുന്ന യുഗം. മറ്റേതൊരു യുഗത്തിനും ഇങ്ങനെയൊരു വരദാനം പ്രാപ്തമല്ല.

സംഗമയുഗത്തിനെ ധര്‍മ്മയുഗമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു അതായത് യഥാര്‍ത്ഥധര്‍മ്മവും യഥാര്‍ത്ഥ കര്‍മ്മവും ചെയ്യുന്ന ശ്രേഷ്ഠമായ ആത്മാക്കളാണ് ഈ യുഗത്തില്‍ പാര്‍ട്ട് അഭിനയിക്കുന്നത്. ധര്‍മ്മ സത്ത, രാജ്യ സത്ത, വിജ്ഞാനത്തിന്റെ(ശാസ്ത്രം) സത്ത, സര്‍വ്വ സത്തകളും ഈ യുഗത്തിലാണ് തന്റെ വിശേഷ പാര്‍ട്ട് അഭിനയിക്കുന്നത്. അതായത് ഈ സമയത്തു തന്നെയാണ് ഈ മൂന്നു സത്തകളും ആത്മാക്കള്‍ക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠമായ സമയത്തിന്റെ വിശേഷ പാര്‍ട്ട്ധാരി ആരാണ്? സ്വയത്തെ ഇങ്ങനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠമായ സമയത്തെ വിശേഷപ്പെട്ട പാര്‍ട്ട്ധാരിയാണെന്ന് അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടോ?

കയറുന്ന കലയുടെ ആധാരം താങ്കള്‍ വിശേഷാത്മാക്കളാണ്. താങ്കളുടെ കയറുന്ന കലയിലൂടെ മാത്രമാണ് സര്‍വ്വ ആത്മാക്കളുടെയും നന്മ ഉണ്ടാകുന്നത്. സര്‍വ്വാത്മാക്കളുടേയും വളരെ സമയത്തെ ആഗ്രഹമാണ് മുക്തി പ്രാപ്തമാകുക എന്നുള്ളത്, ഇത് താങ്കളുടെ കയറുന്ന കലയുടെ ആധാരത്തിലൂടെ മാത്രമേ പൂര്‍ണ്ണമാകൂ. സര്‍വ്വാത്മാക്കള്‍ക്കും മുക്തി പ്രാപ്തമാക്കാനുള്ള ആധാരമാണ് താങ്കള്‍ ആത്മാക്കളുടെ ജീവന്മുക്തിയുടെ പ്രാപ്തി. ഇങ്ങനെ സ്വയത്തെ ആധാരമൂര്‍ത്തിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയാണോ മുന്നോട്ടു പോകുന്നത്? നല്‍കുന്ന ദാതാവ് ബാബയാണ് - പക്ഷേ നിമിത്തമാക്കി മാറ്റിയത് ആരെയാണ്? സമ്പത്ത് ലഭിക്കുന്നത് അച്ഛനിലൂടെയാണ്. പക്ഷേ ബാബയും നിമിത്തമാക്കുന്നത് കുട്ടികളെയാണ്. അത്രയ്ക്കും ശ്രദ്ധ ഓരോ ചുവടും സ്വയത്തിലുണ്ടോ, അതായത് നമ്മള്‍ വിശേഷാത്മാക്കളുടെ ആധാരത്തിലാണ് സര്‍വ്വാത്മാക്കളുടെയും നന്മയുള്ളത്. ഈ സ്മൃതി വെക്കുന്നതിലൂടെ അലസതയും ആലസ്യവും സമാപ്തമായിത്തീരുന്നു. ഇത് വര്‍ത്തമാന സമയത്ത് ഭൂരിപക്ഷം പേരിലും ഏതെങ്കിലുമൊക്കെ രൂപത്തില്‍ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈ കാരണത്താല്‍ കയറുന്ന കലയ്ക്കു പകരം നില്‍ക്കുന്ന കലയായിത്തീരുന്നു. ഈ നില്‍ക്കുന്ന കലയില്‍ തന്നെ എല്ലാവരും സമര്‍ത്ഥരായിരിക്കുകയാണ്. ഏതൊരു സാമര്‍ത്ഥ്യമാണ് കാണിക്കുന്നത്? ജ്ഞാനത്തില്‍ കേള്‍ക്കപ്പെട്ടതായ കാര്യങ്ങള്‍ അല്ലെങ്കില്‍ സമയത്തിനനുസരിച്ച് ഏതെല്ലാം യുക്തികളാണോ ബാബയിലൂടെ ലഭിക്കുന്നത് ആ യുക്തികളെ അഥവാ കാര്യങ്ങളെ യഥാര്‍ത്ഥ രീതിയില്‍ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല, ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. ഭാവത്തെ മാറ്റി വാക്കുകളെ മാത്രം പിടിക്കുന്നു. തന്റെ പഴയ സ്വഭാവത്തില്‍ വശപ്പെട്ട് യഥാര്‍ത്ഥമായ ഭാവത്തെ തന്റെ സ്വഭാവത്തിനനുസരിച്ച് മാറ്റാന്‍ നോക്കുന്നു.

എങ്ങനെയാണോ ബാപ്ദാദ കുട്ടികളെ മാസ്റ്റര്‍ ത്രികാലദര്‍ശിയാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഡ്രാമയിലെ സര്‍വ്വ രഹസ്യങ്ങളും കുട്ടികള്‍ക്കു മുന്നില്‍ സ്പഷ്ടമാക്കിയത്. ബാബ ഡ്രാമയുടെ രഹസ്യമനുസരിച്ചാണ് പുരുഷാര്‍ത്ഥികളുടെ നമ്പറും അഥവാ രാജധാനിയുടെ രഹസ്യത്തെയും കേള്‍പ്പിക്കുന്നത്. ഡ്രാമാ പ്രകാരം രാജധാനിയില്‍ എല്ലാ പ്രകാരത്തിലുള്ള പദവി പ്രാപ്തമാക്കുന്നവരും ഉണ്ടായിരിക്കും അഥവാ മാല നമ്പര്‍വൈസായാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. എല്ലാവരും മഹാരഥികളായിത്തീരുന്നില്ല. അഥവാ എല്ലാവരും വിജയമാലയിലേക്ക് വരുന്നില്ല. എല്ലാവരും മഹാരാജാവായിത്തീരുന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ പാര്‍ട്ട് തന്നെ ഇങ്ങനെ കാണപ്പെടുന്നത്. ബാബ അഡ്വാന്‍സായി(മുന്‍പോട്ട്) പോകാനാണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ കുട്ടികള്‍ മുമ്പോട്ട് പോകുന്നതിനു പകരം തലകീഴായ രീതിയില്‍ പ്രയോജനമെടുക്കുന്നു. അതായത് തന്റെ അലസതയെയോ ആലസ്യത്തെയോ ഇല്ലാതാക്കുന്നില്ല. പകരം ബാബയുടെ കാര്യത്തിന്റെ ഭാവത്തെ പരിവര്‍ത്തനപ്പെടുത്തി അതിനെ തന്നെ ആധാരമാക്കിമാറ്റുന്നു. എന്നിട്ട് ബാബയ്ക്ക് കേള്‍പ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നു താങ്കള്‍ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ. ഈ പ്രകാരത്തില്‍ തന്റേതായ ഭിന്ന ഭിന്ന സ്വഭാവത്തിനുവശപ്പെട്ട് യഥാര്‍ത്ഥമായ കാര്യങ്ങളുടെ ഭാവത്തെ തന്നെ പരിവര്‍ത്തനപ്പെടുത്തി നില്‍ക്കുന്ന കലയുടെ കളി വളരെ നല്ലരീതിയില്‍ കാണിക്കുന്നുണ്ട്. മായാജീത്തായിത്തീരാനുള്ള യുക്തികളെ സമയത്തിനനുസരിച്ച് കാര്യത്തില്‍ ഉപയോഗിക്കാനുള്ള ശ്രദ്ധ സ്വയത്തില്‍ വെക്കുന്നത് കുറവാണ്, പക്ഷേ സ്വയത്തെ

രക്ഷപ്പെടുത്താനുള്ള ഉപായമായി ബാബയുടെ വാക്കുകളെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. കുട്ടികൾ പറയുന്നത് ഇതാണ് – താങ്കൾ തന്നെയാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് മായ വളരെ വലിയ ശത്രുവാണെന്ന്. ബ്രഹ്മാബാബയെപ്പോലുംവെറുതെവിട്ടിട്ടില്ല. മഹാരഥികളുമായും മായ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. ബ്രഹ്മാബാബയെപ്പോലും വെറുതെ വിടുന്നില്ലെങ്കിൽ, മഹാരഥികളെയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നമ്മളുടെ പക്കൽ മായ വന്ന്, നമ്മൾ യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റു പോവുക എന്നുള്ളത് വലിയ കാര്യമൊന്നുമല്ല. ഇത് സംഭവിക്കുക തന്നെ വേണം, അന്തിമം വരെയ്ക്കും ഇതു തന്നെ സംഭവിക്കും. ഈ പ്രകാരത്തിൽ പുരുഷാർത്ഥത്തെ തടയുന്ന തരത്തിലുള്ള വാക്കുകളെ തന്റെ ആധാരമാക്കി മാറ്റി കയറുന്ന കലയിലേക്ക് പോകുന്നതിൽ സ്വയത്തെ വഞ്ചിതരാക്കി മാറ്റുന്നു. ബാബ പറയുന്നു മായ വരുകതന്നെ ചെയ്യും പക്ഷേ മായാജീത്ത് ജഗദ്ജീത്തായിത്തീരുന്നവർ എന്ന് ആരുടെ മഹിമയാണ്? അഥവാ മായ വരുന്നില്ല എങ്കിൽ ശത്രുവിനെ നേരിടാത്തവരെ എങ്ങനെ വിജയി എന്നു പറയുന്നു? മായ വന്നിട്ട് തോറ്റു പോകാൻ ഒരിക്കലും ബാബ പറയുന്നില്ല. മായയുടെ മേൽ വിജയിക്കണം അല്ലാതെ തോറ്റു പോകരുത്. കല്പകല്പത്തിലെ വിജയിരത്നമാണ്, വിജയിയായിമാറി കാണിക്കുക തന്നെ വേണം – ഈ സമർത്ഥമായ വാക്ക് മറന്നു പോകുന്നു. പക്ഷേ തന്റെ ദൗർബല്യം കാരണം ബാബയുടെ വാക്കുകളെപ്പോലും ദുർബലമാക്കി മാറ്റുന്നു. എങ്ങനെയാണോ ബ്രഹ്മാബാബ മായാജീത്തായിമാറി ജഗദ്ജീത്ത് എന്ന പദവി പ്രാപ്തമാക്കിയത്, ഇത് കല്പകല്പത്തിലെ ഓർമ്മചിഹ്നത്തിലും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എങ്ങനെയാണോ മായ ശക്തിശാലിയായിട്ടുകൂടി ബ്രഹ്മാബാബ സ്വയത്തെ ബലവാനാക്കി മാറ്റിയത് അല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചില്ല. അതുപോലെ അച്ഛനെ അനുകരിക്കൂ.

വിജയിയാകുന്നതിന്റെ ഭാവത്തെ എടുക്കൂ. പുരുഷാർത്ഥഹീനമാകുന്നതിന്റെ ഭാവം, തന്റെ അല്പ ബുദ്ധിയ്ക്കനുസരിച്ച് മനസ്സിലാക്കി സ്വയത്തെ ചതിക്കരുത്. ബാബയുടെ ഓരോ വാക്കിലും ഓരോ ആത്മാവിന്റെയും മൂന്നു കാലങ്ങളുടെയും നന്മ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് വിശ്വമംഗളകാരി എന്ന മഹിമയും. മംഗളത്തിന്റെ വാക്കുകളെ സ്വയത്തിന്റെ അമംഗളാർത്ഥം കാര്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കരുത്. ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് ഭൂരിപക്ഷം കുട്ടികളും ഈ പ്രകാരത്തിലുള്ള ജ്ഞാനികളാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ജ്ഞാനികളാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നവർ സ്വയത്തെ വിവേകശാലിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു, പക്ഷേ ചെയ്യുന്നതു മുഴുവനും വ്യർത്ഥവും തലകീഴുമായ കാര്യങ്ങളാണ്. ഇതിനെ രാജകീയരൂപത്തിലുള്ള വികർമ്മമെന്നു പറയുന്നു. പക്ഷേ സ്വയത്തെ വിവേകശാലിയാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നതിന്റെ വിധി വളരെ നല്ല രീതിയിൽ അറിയുന്നുണ്ട്. വ്യർത്ഥമായ കർമ്മം അഥവാ രാജകീയവികർമ്മങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണോ കാണപ്പെടുന്നത്, അത് സ്വയത്തിലാണ് സംഭവിക്കുന്നതെങ്കിലും മറ്റുള്ളവർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. അതിനെ ഇങ്ങനെയാണ് തിരിച്ചറിയുക, ഇതുപോലുള്ള കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ സ്വയത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നും സന്തോഷം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. സന്തോഷത്തിന്റെ അനുഭവം ശക്തിയുടെ അനുഭവം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. തന്റെ ഗുണങ്ങളുടെ ശക്തികളുടെ ഖജനാക്കളിൽനിന്നും സ്വയത്തെ കാലിയായി അനുഭവിക്കും. പക്ഷേ പുറമെ ദേഹാഭിമാനം കാരണം, തന്റെ വിവേകത്തിന്റെ അഹങ്കാരം ഉള്ളതുകാരണം, തന്റെ വിവേകത്തെക്കുറിച്ച് സ്പഷ്ടമാക്കി കൊണ്ടിരിക്കും. അവരുടെ ഓരോ വാക്കുകളുടെയും ഉള്ളടക്കം കാലിയായിരിക്കും, പക്ഷേ പുറമെ നിന്നും സ്വയത്തെ ഒളിപ്പിക്കുന്ന രൂപത്തിലായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ പറയാറുണ്ട് – കാലിയായ വസ്തു കൂടുതൽ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നു എന്ന്. ഒരുപാട് കാണിച്ചുകൂട്ടും പക്ഷേ ഉള്ളിൽ സ്വയത്തെ ചതിക്കുകയും പുറമെ കാണിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനോടൊപ്പം തന്നെ ഇങ്ങനെയുള്ള കർമ്മങ്ങളുടെ പരിണാമം അനേക ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കളുടെയും പുറമെയുള്ള അജ്ഞാനി ആത്മാക്കളുടെയും ഡിസ്സർവ്വീസ് (തെറ്റായ സേവനം)ചെയ്യാൻ നിമിത്തമായിത്തീരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വികർമ്മം അഥവാ വ്യർത്ഥമായ കർമ്മം കാരണം, ഒന്ന് സ്വയത്തോട് അസംതൃപ്തിയുണ്ടായിരിക്കും, രണ്ട് അനേകരുടെ ഡിസ്സർവ്വീസ്, ഇതെല്ലാം കാരണം കയറുന്ന കലയ്ക്കു പകരം നിൽക്കുന്ന കലയിലുള്ളവരായിത്തീരുന്നു.

സ്വയം സ്വയത്തിൽ പരിശോധിക്കണം, മുന്നോട്ടു പോകവേ എന്തുകൊണ്ടാണ് സന്തോഷം കുറയുന്നത്? അഥവാ തീവ്രമായ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ ഉണർവ്വും ഉത്സാഹവും എന്തുകൊണ്ടാണ് കുറയുന്നത്? അഥവാ യോഗയുക്തമാകുന്നതിനു പകരം എന്തുകൊണ്ടാണ് വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളിലേക്ക് ബുദ്ധി അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരക്കുന്നത്? തന്റെ സ്വഭാവ സംസ്കാരങ്ങളുടെ ബന്ധനം എന്തുകൊണ്ട് സമാപ്തമാകുന്നില്ല? കാരണം എന്താണ്? കാരണം അറിയുമോ? വിശേഷ കാരണമിതാണ് – എങ്ങനെയാണോ ആരംഭത്തിൽ വന്ന സമയത്ത് ബാബയിൽ നിന്നും പ്രാപ്തമാക്കിയ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ യുക്തികൾ പ്രയത്നത്തലൂടെയാണെങ്കിലും ചെയ്യാൻ ആരംഭിക്കുന്നു. രാത്രിയും പകലും ക്ഷീണത്തിന്റെ അഥവാ മായയുടെ തടസ്സത്തിന്റെ യാതൊരു ചിന്തയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ബാബയെ ലഭിച്ചു, സമ്പത്ത്നേടണം, അധികാരിയായിത്തീരണം – ഈ ലഹരിയിലൂടെ ഓരോ ചുവടും വളരെയധികം തീവ്ര രൂപത്തിലൂടെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു പോകുമായി

രുന്നു. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? എങ്ങനെയാണോ ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് പ്രയത്നിക്കുക എന്നുള്ളത് എല്ലാവർക്കും ബുദ്ധിമുട്ടായി തോന്നുന്നത്. ശരീരനിർവ്വാഹണാർത്ഥം വേണം പക്ഷേ അതിൽ പ്രയത്നം പാടില്ല. അതേപോലെ ബ്രാഹ്മണാത്മാക്കളും പ്രയത്നിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അലസരായിത്തീരുന്നു. മഹാരഥിയായും മഹാവീരനായും മാറാനാണ് എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, പക്ഷേ ഒരു കാൽ നടയാത്രക്കാരന്റെ അത്രപോലും പ്രയത്നിക്കുന്നില്ല. ഉണ്ടായതും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ സ്ഥിതിയാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് – പ്രയത്നത്തിലൂടെ സ്ഥിതിയെ ഉണ്ടാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ ഒന്നിലും ഒട്ടും തന്നെ കുറയരുത്, മഹാരഥികളുടെ ലിസ്റ്റിലേക്കു വരണം – എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പക്ഷേ മഹാരഥികളുടെ വാസ്തവീക അർത്ഥമാണ്, മഹാരഥികളുടെ മഹാനത, ഇതിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യാൻ ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവപ്പെടുന്നു. സഹയോഗി എന്ന പേരിന്റെ ആനുകൂല്യം ശരിയായ രീതിയിൽ എടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുകാരണം ഓരോ ചുവടും എന്തെല്ലാം തന്നെ പ്രയത്നവും ശ്രദ്ധയുമാണോ വേണ്ടത്, പുരുഷാർത്ഥീ ജീവിതത്തിന്റെ സ്മൃതി, ബാബയുടെ കൂട്ടിന്റെ സമർത്ഥത – ഇത് പ്രാവർത്തിക തലത്തിൽ ഇല്ല. പ്രയത്നിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, പക്ഷേ ബാബയുടെ സഹായത്താൽ മറികടക്കാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ബാബയുടെ ജോലിയെ കൂടുതലായും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്, സ്വയം തന്റെ കർത്തവ്യത്തെ മറന്നു പോകുന്നു അതുകാരണം എന്തെല്ലാം തന്നെ യുക്തികളാണോ പറഞ്ഞു തന്നത് – അത് കാര്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. സമയത്തിനനുസരിച്ച് ഉപയോഗിക്കാൻ അറിയുന്നില്ല. ഇടയ്ക്കിടെ ബാബയോട് ചോദിക്കുന്നു, എന്തുകൊണ്ട് യോഗം ലഭിക്കുന്നില്ല, എന്തു ചെയ്യാനാണ്? എന്തുകൊണ്ട് ബന്ധനം മുറിയുന്നില്ല, എന്തുചെയ്യും? ഇത് റിവൈസ് കോഴ്സാണ്(ആവർത്തന പഠനം) നടക്കുന്നത്, തിരിച്ചറിവിന്റെ കോഴ്സാണ് നടക്കുന്നത് എങ്കിൽ, എന്താ ബാബ കോഴ്സിൽ ഇതൊന്നും തന്നെ പറഞ്ഞു തന്നില്ലേ? ഇനി വീണ്ടും പറഞ്ഞുതരാനായി എന്തെങ്കിലും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇത് രണ്ടാമത്തെ കോഴ്സാണ്. അതുകാരണം കേട്ടതിനെ മനനം ചെയ്യൂ. മനനം ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ട്, ശക്തിശാലിയായിമാറാതെ ദുർബലരായിരിക്കുകയാണ്. ദുർബലത കാരണം ഇടയ്ക്കിടെ നിൽക്കേണ്ടി വരുന്നു. കയറുന്ന കലയുടെ അനുഭവം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തെ സദാ ഓർമ്മവെക്കൂ, നമ്മൾ നിമിത്തമാക്കപ്പെട്ടവരായ ആത്മാക്കളുടെ കയറുന്ന കലയിലൂടെ മാത്രമാണ് സർവ്വരുടെയും നന്മയുണ്ടാകുന്നത്. ശരി.

ബാബയെയും ബാബയുടെ ഓരോ വാക്കിനെയും യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നവരായ, സ്വയത്തെ സദാ പ്രയത്നത്തിലൂടെ മഹാനാക്കിമാറ്റുന്ന മറ്റുള്ളവരെ മഹാനാക്കുന്ന, ഓരോ ചുവടിലും കയറുന്ന കലയുടെ ലക്ഷ്യവും ലക്ഷണവും അനുഭവം ചെയ്യുന്ന, സദാ സ്വയത്തെ അനേപ്രകാരത്തിലുള്ള മായയുടെ രാജകീയ രൂപത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുന്ന, ഇങ്ങനെയുള്ള മായാജീത്തും കല്പകല്പത്തിലെ വിജയിരത്നങ്ങളായ കുട്ടികൾക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹസ്മരണയും നമസ്കാരവും.

പാർട്ടികളോട് – സദാ നിശ്ചയബുദ്ധിയും വിജയിരത്നങ്ങളുമാണെന്നുള്ള സ്മൃതിയുണ്ടോ? നിശ്ചയത്തിന്റെ ഫലമാണ് വിജയം. ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും സ്വയത്തിലും, ബാബയിലും, ഡ്രാമയിലും നിശ്ചയം എല്ലാ പ്രകാരത്തിലുമുള്ള നിശ്ചയമുള്ളവർക്ക് ഒരിക്കലും വിജയം ഉണ്ടാകാതിരിക്കില്ല. അഥവാ തോൽവി സംഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അത് നിശ്ചയത്തിന്റെ കുറവാണ്. അഥവാ സ്വയത്തിലും സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ – ഇത് സംഭവിക്കുമോ, സംഭവിക്കാതിരിക്കുമോ, സഫലതയുണ്ടാകുമോ ഇല്ലയോ..... എന്നാൽ ഇതിനെ സമ്പൂർണ്ണ നിശ്ചയം എന്ന് പറയുകയില്ല. നിശ്ചയബുദ്ധിയുടെ സങ്കല്പം ദൃഢമായിരിക്കും, ദുർബലമായിരിക്കില്ല. എന്തുണ്ടാകുന്നുവോ അത് ചെയ്യാം ഇതും സംശയത്തിന്റെ സങ്കല്പമാണ്. അത് സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്ന നിശ്ചബുദ്ധിയുണ്ടായിരിക്കണം. കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പും ഈ നിശ്ചയം ഉണ്ടായിരിക്കണം, ഇത് സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണെന്ന്. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസ്ഥയാണോ? എങ്ങനെയുള്ള മായ വന്നാലും താങ്കൾ ഇളകരുത്. നിശ്ചയബുദ്ധികളായ കുട്ടികൾ മായയുടെ ഓരോ കൊടുങ്കാറ്റിനെയും വിഘ്നത്തെയും ഒന്നും തന്നെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ മറികടക്കും. എങ്ങനെയാണോ സയൻസിന്റെ(ശാസ്ത്രം) സാധനങ്ങൾ ഉള്ളതു കാരണം പുറമെ എത്ര ചൂടുണ്ടെങ്കിലും ആ ചൂട് അറിയാത്തത്. അങ്ങനെ ആരാണോ നിശ്ചയബുദ്ധികളായ കുട്ടികൾ അവരുടെ അടുത്ത് മായയുടെ കൊടുങ്കാറ്റ് വരും പക്ഷേ അവർക്ക് അത് വലിയ കാര്യമൊന്നുമല്ല. സുരക്ഷയോടെയിരിക്കാനുള്ള ഉപായം അവരുടെ പക്കൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട് അവർ മായാജീത്തായിത്തീരും.

ഓരോ കാര്യത്തിലും സ്വയം നിശ്ചയബുദ്ധികളായിരിക്കണം. ഇങ്ങനെയുള്ള നിശ്ചയബുദ്ധികൾ സദാ സാക്ഷിയായി സ്വയത്തിന്റെ പാർട്ടിനെയും നോക്കുന്നു, മറ്റുള്ളവരുടെയും അങ്ങനെ കാണുന്നു, ഒരിക്കലും ചഞ്ചലപ്പെടുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ട്, എന്ത് എന്നതിലേക്ക് വരുകയില്ല.

സ്ഥാപനയുടെ കാര്യത്തിൽ ആരാണോ ആദിരത്നങ്ങൾ, അവർക്ക് ആദിരത്നങ്ങളാണെന്നുള്ള ലഹരിയുണ്ടോ? ഈ ലഹരിയും സന്തോഷം നൽകുന്നു. ഏതൊരു ഭാഗ്യത്തെയാണോ ഇന്ന് സ്വപ്നത്തിൽ പോലും കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, ആ ഭാഗ്യത്തെ താങ്കൾ പ്രാവർത്തികതലത്തിൽ ജീവിച്ച് അനുഭവിച്ചു. താങ്കൾ കുട്ടികൾ അത് ചൈതന്യത്തിൽ അനുഭവിച്ചു. ഇന്ന് എല്ലാവരും ഈ ചരിത്രം കേൾക്കുന്നവർ മാത്രമാണ്. അപ്പോൾ ഇത് കുറച്ചു ഭാഗ്യമാണോ? മറ്റെല്ലാ പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭാഗ്യവും ഇപ്പോഴാണെങ്കിലും അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കും. പക്ഷേ ഈ ഭാഗ്യത്തെ പ്രാപ്തമാക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ഭാഗ്യം കോടിയിലും ചിലർ, ചിലരിലും ചിലർക്കു മാത്രമേ ലഭിക്കൂ. അഥവാ ആദി സമയത്തു വന്നവർ മറ്റൊന്നും തന്നെ ഓർമ്മിച്ചില്ലെങ്കിലും, കേവലം തന്റെ ഭാഗ്യത്തെക്കുറിച്ച് സ്മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, കല്പകല്പമായി അടങ്ങിയിട്ടുള്ള നമ്മുടെ പാർട്ടിനെക്കുറിച്ച് സ്മരിക്കുകയാണെങ്കിലും വളരെയധികം സന്തോഷത്തോടെയിരിക്കും. ബ്രാഹ്മണരുടെ വിശേഷതയാണ് സന്തോഷം. സന്തോഷമില്ലെങ്കിൽ ബ്രാഹ്മണനല്ല.

വർത്തമാനസമയത്ത് വിദേശത്ത് വളരെ തീവ്രഗതിയിൽ സേവനം ആരംഭിക്കുന്നുണ്ട്. വളരെ കുറച്ചു സമയത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ ധാരാളം പേർക്ക് ഒരേസമയത്ത് എല്ലാ സാധനങ്ങളിലൂടെയും സന്ദേശത്തെ നൽകാൻ ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എങ്ങനെയാണോ ഇപ്പോൾ വിദേശികൾ സന്ദേശം നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ സഹയോഗികൾ. എല്ലാ സാധനങ്ങളും വളരെയധികം സഹജമായ രീതിയിൽ പ്രാപ്തമാകുന്നുണ്ട്. ഈ ഒരുകാര്യം വിദേശത്തിൽ നിന്നും ഭാരതം കോപ്പി ചെയ്യും. ഭാരതവാസികൾ തുറന്ന മനസ്കരല്ല, സങ്കുചിത മനസ്ഥിതിയുള്ളവരാണ്. പക്ഷേ വിദേശീയർ തുറന്ന മനസ്കരാണ്. അപ്പോൾ അവിടത്തെ ഈയൊരു കാര്യം ഭാരതം വരെയ്ക്ക് എത്തിച്ച് ഭാരതത്തിന് അതിൽ നിന്നും പഠിപ്പ് ലഭിക്കും. ഭാരതീയർക്ക് ലജ്ജ തോന്നും വിദേശീയർ നമ്മുടെ ഭാരതീയ ശാസ്ത്രങ്ങൾക്ക് മഹത്വം നൽകുന്നു ഞങ്ങൾ അത് നൽകുന്നില്ലല്ലോ. ഒരേ സമയത്തു തന്നെ എല്ലാ സാധനങ്ങളിലൂടെയും വളരെയധികം തീവ്രഗതിയിൽ സേവനത്തിന്റെ അടിത്തറ വ്യാപിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ വർഷവും എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ നവീനത ആവശ്യമാണ്. ജ്ഞാന യോഗത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ വിദേശത്തിൽ നിന്നും ഈയൊരു ആകർഷണമുണ്ടാകുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും ഭാരതവാസികൾക്ക് ഒരു പാഠം ലഭിക്കും. എന്തെല്ലാമാണോ സംഭവിക്കുന്നത്, ആ പാർട്ടിൽ എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ വിശേഷത അടങ്ങിയിരിക്കും. നാനാവശത്തു നിന്നുമുള്ള മറുപടി ഉണർവ്വിന്റെയും ഉത്സാഹത്തിന്റേതുമായതു കാരണം നല്ലതാണ്. ഇതും ഒരു ഓർമ്മ ചിഹ്നമായിത്തീരുന്നു. ഈ വിദേശത്തിൽ എവിടെയെല്ലാമാണോ ബ്രാഹ്മണരിലൂടെയുള്ള സേവനത്തിന്റെ പാർട്ട് നടക്കുന്നത്, അവിടെ തന്നെയാണ് ഭാവിയിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്ന സ്ഥലമായിത്തീരുന്നത്. ഓർമ്മചിഹ്നത്തിന്റെ രൂപത്തിലായിരിക്കും ക്ഷേത്രങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടാവുകയില്ല. പ്രാക്ടിക്കൽ സ്ഥാനത്തിന്റെ കാഴ്ച ഓർമ്മചിഹ്നത്തിന്റെ രൂത്തിലായിരിക്കും. വിശേഷിച്ചും പ്രശസ്തരായ വ്യക്തികളിലൂടെ എന്തെല്ലാം സേവനമാണോ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, അതിൽ നിന്നും ഭാരതത്തിന് പഠിപ്പും ലഭിക്കുന്നുണ്ട്, ഭാവിയിലെ രാജധാനിയുടെ സ്ഥാനവും നിശ്ചിതമാകുന്നുണ്ട്. ശരി.

വരദാനം – സദാ ശ്രേഷ്ഠമായ സമയത്തിനനുസരിച്ച് ശ്രേഷ്ഠകർമ്മം ചെയ്ത് ആഹാ-ആഹാ എന്ന പാട്ട് പാടുന്ന ഭാഗ്യശാലി ആത്മാവായി ഭവിയ്ക്കട്ടെ!

ഈ ശ്രേഷ്ഠസമയത്ത് സദാ ശ്രേഷ്ഠമായ കർമ്മം ചെയ്ത് ആഹാ-ആഹാ എന്ന പാട്ട് മനസ്സുകൊണ്ട് പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. ആഹാ എന്റെ ശ്രേഷ്ഠകർമ്മം അഥവാ ആഹാ ശ്രേഷ്ഠകർമ്മം പഠിപ്പിക്കുന്ന ബാബ. അപ്പോൾ സദാ ആഹാ-ആഹാ എന്ന പാട്ട് പാടൂ. എപ്പോഴെങ്കിലും തെറ്റായിക്കൂടി ദുഖത്തിന്റെ ദൃശ്യങ്ങളെ കണ്ടുകൊണ്ടും അയ്യോ എന്ന ശബ്ദം വരരുത്. ആഹാ ഡ്രാമാ ആഹാ. ആഹാ ബാബാ ആഹാ. എന്തോണോ സ്വപ്നത്തിൽ പോലും ഇല്ലാത്തത് ആ ഭാഗ്യം വീട്ടിലിരുന്നുകൊണ്ടും ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഈ ഭാഗ്യത്തിന്റെ ലഹരിയിലിരിക്കൂ.

സ്ലോഗൻ – മനസ്സിനെയും ബുദ്ധിയെയും ശക്തിശാലിയാക്കി മാറ്റുകയാണെങ്കിൽ എതൊരു ചഞ്ചലതയിലും അചഞ്ചലരും ദൃഢതയുള്ളവരുമായിരിക്കും.